

ВСТУП

Я **ДЖОРДЖ**.
Джордж Рекет.
Я граю на **БАС-ГИТАРІ**.

А це — **НІЛА**.
Вона грає на **ГИТАРІ**.

Це — **ЛУП**.
Він грає на **БАРАБАНАХ**.

А всі разом ми...

«ЗЕМЛЯНИ»!

Найкращий гурт
у Всесвіті!

Ми ніколи не мали наміру ставати міжгалактичними рок-зірками або рятувати силою музики світ від лиховісних інопланетян, які збиралися розтерти його в порошок. Просто якось так... сталося.

Та й не були ми якимись суперкрутими легендарними музикантами, які славляться віртуозними гітарними пасажами і солярами на барабанах.

Чесно кажучи, перш ніж нас несподівано телепортувало в космос, ми були доволі жахливими.

І я не маю на увазі, що наш гурт був просто не дуже добрим.

Це була СУЦІЛЬНА ЛАЖА!

Я не жартую. Навіть наші батьки не були гідні вдавати, ніби їм подобається той гуркіт, що лунав із нашого гаража — де ми щодня після школи репетирували. Хоч батькам мало би подобатися *все*, що роблять їхні діти!

Ми були такі жахливі, що наші сусіди не витримали й переїхали геть. І сусіди наших сусідів. І навіть їхні сусіди теж!

Закладаюся, ви думаете: «А як це найгірший гурт у світі міг стати найкращим гуртом у Всесвіті?».

Гадаю, усе почалося того дня, коли я взявся писати власні пісні й вирішив помістити їх у книжку.

Саме в цю книжку, до речі. Книжку, яку ви збираєтесь прочитати.

Отже, підкрутіть гучність до безконечності та приготуйтеся до рок-н-рольної подорожі за межі нашої Сонячної системи.

Час стартувати!

ТРЕК 1

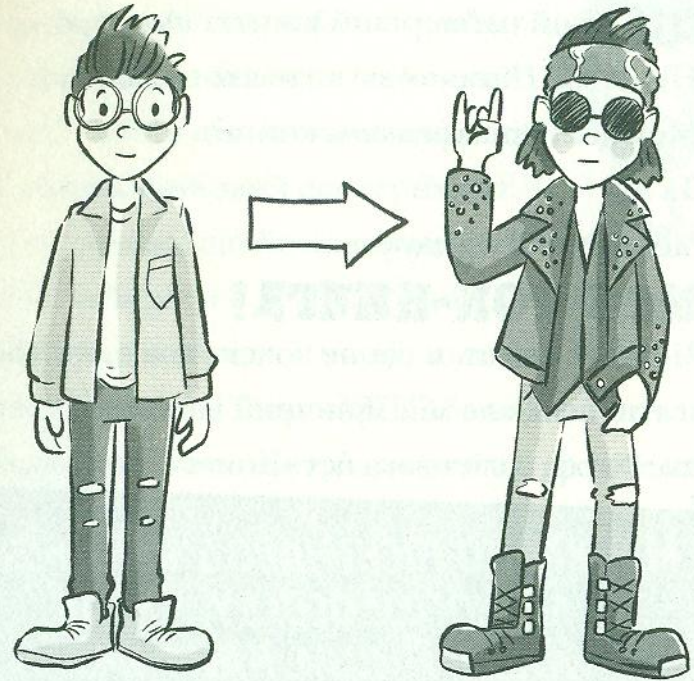
РОК-КНИГА

ІМ'Я: ДЖОРДЖ РЕКЕТ	РОК-Н-РОЛ
ПРЕДМЕТ: Природознавство	
УЧИТЕЛЬ: Містер Лойд	ЖИТТЯ!

Ласкаво прошу до книги, що має змінити моє життя.

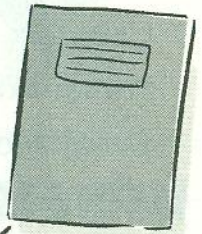
Я не жартую. Саме до **ЦІЄЇ** книги. Книги, що перетворить мене, Джорджа Рекета, з пересічного, трошки-нижчого-за-однолітків десятирічного хлопця в суперкруту міжнародну

РОК-ЗІРКУ!

Окей, я знаю, що ззовні ця книга виглядає як звичайний шкільний зошит... і певною мірою так воно і є. (Я «позичив» його у шафці для класного приладдя.) Але це я так хитро все замаскував.

Отже, саме на цих сторінках, де зазвичай були б усякі нудні рівняння й теорії, що вганяють у сон, я напишу свій шедевральний твір музичної крутизни!

Звичайний шкільний зошит

ЦЕ – мій найперший у житті *пісенник!*
Ні, не те. *Пісенник* звучить якось лажово.

Моя найперша *музична* книга?

Та ні.

Чекай-но. Я придумав...

МОЯ РОК-КНИГА!

Чесно кажучи, я ще не зовсім знаю, як треба писати пісні, але мій музичний ідол, рок-легенда Макс Рифф, соліст-вокаліст «Комет», якось сказав:

**НАЙКРАЩІ ПІСНІ НАРОДЖУЮТЬСЯ
З ВЛАСНОГО ДОСВІДУ, ЧУВАК.
ЖИВИ. ПИШИ. КАЙФУЙ!**

Живи. Пиши. Кайфуй! Якщо це спрацювало для Макса Риффа, то може спрацювати і для Джорджа Рекета! Отож я й вирішив записувати все, що трапляється зі мною.

Саме так. Абсолютно **ВСЕ**.

Починаю!

Отже, що діється зараз... Я на **НАЙНУД-НІШОМУ** уроці в Сіропольській школі – природознавстві, яке викладає містер Лойд. Він,

як завжди, у білому лабораторному халаті, а його волосся має такий вигляд, ніби з цим волоссям провели якийсь науковий експеримент.

Я не думаю, що йому справді потрібно вбирати в класі лабораторний халат. Бо тоді б наш учитель історії, містер Байгон, мав би вбиратися як Генріх VIII. Або наша вчителька математики, місіс Сперінг, одягла б на себе калькулятор. Або міс Фезер, вчителька мистецтва, вбралася б як олівець.

Містер Лойд пише щось на дошці. Щось про космос – але ніхто його не слухає, бо відбувається щось **НАБАГАТО** цікавіше.